

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2025 poz. 140) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 454)

orzekam

o ustaleniu, że nieruchomość położona w obrębie Koźminek, gmina Koźminek oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 227/2 o powierzchni 0,0600 ha stanowiła na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych mienie gromadzkie.

Uzasadnienie

Wójt Gminy Koźminek wnioskiem z dnia 24 lutego 2020 r. wystąpił do Starosty Kaliskiego o uregulowanie stanu prawnego nieruchomości położonej w miejscowości Koźminek, gmina Koźminek, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków numer: 665, 227/2, 118, 119, 120, 121 o łącznej powierzchni 0,9900 ha.

Starosta Kaliski zawiadomieniem znak GM.6821.3.1.2020 z 24 czerwca 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie ustalenia czy ww. działki stanowią wspólnotę gruntową, ustalenia wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie.

Do dnia 31 grudnia 2016 r. do Starosty Kaliskiego nie wpłynął żaden wniosek uprawnionego bądź jego następcy w sprawie ustalenia, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową, ustalenia wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie.

W związku z powyższym Starosta Kaliski nie mógł ustalić osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej i na podstawie art. 8a ust. 7 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych wydał decyzję znak GM.6821.3.1.2020 z 21 października 2020 r. o nieustaleniu wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie w miejscowości Koźminek, gmina Koźminek.

Następnie na podstawie art. 8c ww. ustawy Starosta Kaliski podał do publicznej wiadomości informację o wyznaczonym terminie do 31 grudnia 2021 r. na składanie wniosków o ustalenie, że nieruchomość stanowi wspólnotę gruntową, ustalenie wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie przez uprawnionych, o których mowa w art. 6a ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. W wyznaczonym terminie do Urzędu wpłynęło 5 wniosków o ustalenie uprawnień do udziału we wspólnocie.

Decyzją znak GM.6821.3.1.2020 z 12 września 2025 r. Starosta Kaliski ustalił, że nieruchomość, położona w obrębie Koźminek, gmina Koźminek, oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działki numer: 118, 119, 120, 121 o łącznej powierzchni 0,8400 ha, stanowi wspólnotę gruntową w miejscowości Koźminek.

W niniejszej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2022 r., poz. 140).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Przepis ten nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli – co stanowi art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. w dniu 5 lipca 1963 r., z tego względu decyzja ma charakter deklaratoryjny (tak m.in.: wyrok NSA, sygn. akt II OSK 1588/11, wyrok WSA w Warszawie, sygn. akt IV SA Wa/2827/19).

Istotny dla ustalenia, czy dane nieruchomości były mieniem gromadzkim, był ich stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomości te należały do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot były faktycznie

użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy przedmiotowa ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. Nr 64/62, poz. 303 z późn. zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U. z 1954 r. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09). W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171).

Konieczne jest prześledzenie historii regulacji prawnych określających status gromad w okresie poprzedzającym wejście w życie ustawy z 25 września 1954 r. Pod rządami ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 35/33, poz. 294 z późn. zm.) gromady, nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego, miały osobowość prawną oraz były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego (art.15 tej ustawy). Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej wprowadziła system jednolitej władzy państwowej, powołała rady narodowe jako terenowe organy jednolitej władzy państwowej (art.1) i zniósła związki samorządu terytorialnego (art. 32 ust.1). Majątek

dotychczasowych związków samorządu terytorialnego z mocy prawa stał się majątkiem państwowym (art. 32 ust. 2). Skutki te dotyczyły jednak majątku gmin, a nie gromad. Dotychczasowe przepisy o gromadach i organach gromadzkich zachowały bowiem moc do czasu odrębnego uregulowania ustawowego (art. 44 ust. 1). Doniosłe skutki w omawianej kwestii wynikały z ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych. W miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38), a ponadto udzielono delegacji do wydania przepisów wykonawczych regulujących m. in. tryb przekazania majątku gminnych rad narodowych i spraw zarządu mieniem gromadzkim (art. 41). W wydanym na podstawie tej delegacji rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1957 r. w sprawie zbywania nieruchomości wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad (Dz.U. Nr 49, poz. 237) majątek i dobro gromadzkie traktowano jak własność państwa. Dyspozycje o charakterze właścicielskim następowały co prawda na wniosek zebrania wiejskiego, ale w formie i na podstawie uchwał gromadzkich rad narodowych, będących organami władzy państwowej. Konsekwentnie w późniejszych aktach wykonawczych, utrzymywano tak określone zasady dysponowania mieniem. Na tle wymienionej ustawy z 1954 roku wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Przy odrzuceniu koncepcji, że mienie gromadzkie stało się własnością niczyją, jednolicie przyjmowano, że po reformie z 1954 r., pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością państwa. Deklaracja analogicznej treści i o analogicznym znaczeniu została powtórzona w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (art. 98 ust. 1). Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych (art. 95). Jednocześnie w art. 98 ust. 2 ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą do dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia

30 czerwca 1983 r. sygn.: IV CR 202/83). Podobnie ujmowało to wydane na podstawie art. 98 ust. 3 ww. ustawy rozporządzenie Rady Ministrów z 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mienia gromadzkiego i trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64, poz. 33), które w § 1 pkt 1 stwierdza, że przez mienie gromadzkie – użyte w rozporządzeniu - należy rozumieć mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i podziału gromadzkich rad narodowych stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromadzkie i inne prawa majątkowe. Jako zaś dawne gromady należy rozumieć gromady istniejące do dnia wejścia w życie ustawy o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, gdyż ustawą z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej, która zniósła gminne, miejskie, powiatowe i wojewódzkie związki samorządu terytorialnego i uznała, że ich majątek stał się z mocy prawa majątkiem państwowym, zachowany został byt prawny byłych gromad, a zatem i ich własność. Charakter prawny byłych gromad zmieniony został dopiero wymienioną ustawą z 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych. Majątek, stanowiący do czasu wejścia w życie ustawy z 25 września 1954 r. własność gromad, stał się mieniem gromadzkim na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania.

Wskazać należy, na przepisy rozdziału 2 tego rozporządzenia dotyczące mienia gromadzkiego na wsi. Zarząd mieniem gromadzkim należał do właściwych gromadzkich rad narodowych i ich prezydów. Gromadzka rada narodowa: ustalała zasady zarządzania i sposób użytkowania mienia gromadzkiego z uwzględnieniem uprawnień mieszkańców gromad, podejmowała uchwały w sprawach oddania w dzierżawę (najem), zamiany i zbycia nieruchomości, decydowała o sposobie zużycia dochodów z mienia gromadzkiego, ustanawiała opłaty za korzystanie z mienia gromadzkiego (§ 2 ust. 2). Mogła także, na wniosek zebrania wiejskiego, zlecić zebraniu wiejskiemu i sołtysowi wykonywanie zarządu mieniem gromadzkim bądź określoną kategorią, bądź częścią tego mienia (§ 4 ust. 1). Zgodnie z przepisem § 5 ust. 2 i 3 rozporządzenia, sprzedaż, zamiana oraz oddanie nieruchomości mienia gromadzkiego w najem lub dzierżawę nastąpić mogło na podstawie uchwały gromadzkiej rady narodowej powziętej na wniosek zebrania wiejskiego, przy czym pierwszeństwo do najmu lub wydzierżawienia nieruchomości mienia gromadzkiego,

a także do nabycia go w gospodarczo uzasadnionych przypadkach przysługiwało między innymi: bezrolnym mieszkańcom wsi oraz małorolnym, posiadającym do 2 ha ziemi ornej (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt II SA/bd 348/13).

Mienie gromadzkie służyło i często nadal służy zaspokajaniu potrzeb ogółu mieszkańców dawnej gromady, są to grunty o charakterze użyteczności publicznej jak: sołtysówki, wojtówki, kowalówki, działki szkolne, place publiczne, piaskownie, cmentarzyska zwierzęce, świetlice, wodopoje, ogólnodostępne drogi dojazdowe do pól, łąk i domostw itp. Wszelkie uprawnienia związane z zarządaniem takimi gruntami należały do Gromadzkiej Rady Narodowej oraz do jej Prezydium jako organu wykonawczego.

Dla oceny czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy ich wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi i stanowiły mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomości te należały do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

Zgodnie z orzecnictwem sądów brak dokumentacji poświadczającej stan prawny nieruchomości w okresie poprzedzającym datę 5 lipca 1963 r. nie uniemożliwia uznania tych nieruchomości za mienie gromadzkie. Orzekał tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 kwietnia 2019 r., II SA/Ke 120/19 oraz w wyrokach z dnia 29 marca 2013 r., sygn. II SA/Ke 77/13 i z dnia 12 marca 2015 r., sygn. II SA/Ke 11/15 – w obu sprawach NSA oddalił skargi kasacyjne odpowiednio wyrokami z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. II OSK 1824/13 i z dnia 18 maja 2017 r., sygn. II OSK 2297/15.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła, przed dniem 5 lipca 1963 roku, mienie gromadzkie wykorzystując zgodnie z art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego, dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy.

W ewidencji gruntów i budynków niniejsza działka ujawniona jest we władaniu samoistnym Skarbu Państwa; jako gospodarujący zasobem nieruchomości Skarb Państwa. Brak jest informacji o prowadzonych dla tej działki księgach wieczystych lub zbiorach dokumentów.

W toku prowadzonego postępowania organ pozyskał z Powiatowego Ośrodka

Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kaliszu protokół ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Koźminek gromady Koźminek, powiat Kalisz, sporządzony w 1965 r. W ww. protokole działkę nr 227/2 opisano jako nieruchomości we władaniu wspólnoty wioskowej wsi Koźminek. Z rejestru gruntów wsi Koźminek wynika, że dla działki nr 227/2 wpisano jako osobę władającą: Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej.

Starosta Kaliski wystąpił do Archiwum Państwowego w Kaliszu oraz Archiwum Państwowego w Łodzi z zapytaniem czy w zasobach tych instytucji znajdują się dokumenty dotyczące wspólnoty gruntowej. W wyniku poszukiwań w zasobach archiwalnych uzyskano Tabelę Likwidacyjną wsi Koźminek z 1868 roku, będącej w Guberni Kaliskiej powiatu kaliskiego, miasto Koźminek, przetłumaczoną przez Marię Łęgowską - tłumacza przysięgłego języka rosyjskiego przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu. W ww. tabeli likwidacyjnej wsi Koźminek pod pozycją 149 znajduje się adnotacja o istniejącym pastwisku publicznym wszystkich mieszkańców o powierzchni 222 morgi, natomiast pod numerem 150 widnieje wpis o pastwisku publicznym wszystkich mieszkańców, powstałym z wyschniętego stawu o powierzchni 24 morgi. Tabela zawiera zapis, że powierzchnia zajmowana przez pastwisko publiczne została zapisana na podstawie informacji miejscowych.

Archiwum Państwowe w Łodzi wraz z pismem znak OIII.6341.422.2023 z 9 sierpnia 2023 r. przesłało kopie cyfrowe map dotyczących miejscowości Koźminek i Emilianów położonych w powiecie kaliskim, zatytułowanych: Plan zemel postupivsieh v sobstvennost krestjan selenija Emilianov, gminy Koźminek, Kalisskoj guberni i uezda z 1880 r. oraz Pierworys gruntów wydzielonych z majątku gromadzkiego osady Koźminek, w gminie Koźminek, powiecie kaliskim, województwie łódzkim położonych w 1937 roku, z zespołu Urząd Gubernialny Kaliski do Spraw Włościańskich z lat (1823-1863) 1864-1918 (1921-1939), sygn. 8132, 8241.

Uprawniony geodeta - Lidia Mikusińska-Mikołajczak, na zlecenie Starosty Kaliskiego, sporządziła wykaz synchronizacyjny z dnia 14 grudnia 2023 r., z którego wynika, że na nieruchomość oznaczoną wg Tabeli Likwidacyjnej jako numer 150, położoną w Guberni Kaliskiej powiatu kaliskiego, miasto Koźminek składają się między innymi działki oznaczone według ewidencji gruntów i budynków jako numer: 118, 119, 120, 121 o łącznej powierzchni 0,8400 ha. Jak wynika z powyższego działka nr 227/2 położona w obrębie Koźminek, gmina Koźminek nie wchodzi w skład wspólnoty gruntowej w miejscowości Koźminek.

Zawiadomieniem znak GM.6821.3.4.2025 z dnia 17 lutego 2025 r. Starosta Kaliski powiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Koźminek, gmina Koźminek oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 227/2 o powierzchni 0,0600 ha, poprzez podanie treści zawiadomienia do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty we wsi Koźminek oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego Gminy Koźminek, tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Kaliszu oraz poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Kaliszu na okres 14 dni.

Burmistrz Gminy Koźminek w piśmie znak GNiR.6821.1.2025 z 24 stycznia 2025 r. poinformował, że teren działki w okresie poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych był ogólnodostępny i faktycznie użytkowany przez mieszkańców Koźminka, do pisma załączył oświadczenie mieszkańców Koźminka z 24 stycznia 2025 r. potwierdzające powyższe.

Gromadę Koźminek z siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej w Koźminku utworzono - jako jedną z 8759 gromad na obszarze Polski – w powiecie kaliskim, w województwie poznańskim, na mocy uchwały nr 22/54 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 5 października 1954 r. W skład jednostki weszły obszary dotychczasowych gromad Koźminek, Chodybki, Dębsko, Osuchów i Emilianów z gminy Koźminek. Dla gromady ustalono 27 członków gromadzkiej rady narodowej (Uchwała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kaliszu z dnia 6 października 1954 r. w sprawie ustalenia liczby członków gromadzkich rad narodowych).

Zaliczenie nieruchomości do stanowiących mienie gromadzkie nastąpiło z mocy samego prawa, z dniem wejścia w życie ustawy, a decyzja starosty ma w tym względzie charakter deklaratoryjny. Akty deklaratoryjne nie tworzą nowych sytuacji prawnych, lecz stwierdzają w sposób wiążący, że w danej sytuacji wynikają z ustawy dla adresata obowiązki i prawa. Z tego rodzaju aktem mamy do czynienia wówczas, gdy pewien stan rzeczy powstał z mocy samego prawa, a organ wydający akt orzeka tylko, czy taki stan zaistniał. Stąd akty deklaratoryjne wywołują skutki prawne wstecz, od momentu w jakim powstał dany stan prawny, zaś istotą decyzji deklaratoryjnej jest jej moc wiążąca wstecz, czyli sięgająca skutkami prawnymi wcześniej, niż data wydania decyzji. Istotny dla ustalenia, czy dane nieruchomości stanowiły mienie gromadzkie, był ich stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia

w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności czy nieruchomości te należały do dawnych, czyli istniejących w kresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Przepisy obowiązujące w poprzednim stanie prawnym ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego i przepisy wykonawcze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1937 r. o gromadach rozróżniały dwa rodzaje składników majątkowych gromady – były to np. drogi gromadzkie, ulice, place publiczne, cmentarze, studnie gromadzkie albo mienie przeznaczone do użytku wszystkich, lub niektórych grup mieszkańców gromady – np. lasy gromadzkie, pastwiska gromadzkie i majątek gromadzki, którego zasadniczą cechą było jego przeznaczenie na cele ogólne – np. były to: grunty szkolne, budynki mieszczące siedzibę urzędowania gromady, biblioteki, czytelnie, itp.

Zgodnie z § 3 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1937 roku (Dz.U. Nr 9, poz. 70) cyt.: „Gromada, zarządzając w granicach swych dochodów ogólnych sprawami o znaczeniu wyłącznie miejscowym, wynikającymi z sąsiedzkiego współżycia, celem podniesienia stanu kulturalnego, zdrowotnego i gospodarczego osiedli, podejmuje w miarę możliwości:

- 1) wznoszenie budynków publicznych szkół powszechnych i ich utrzymanie, zakładanie wzorcowych ogródków szkolnych i przedszkoli oraz budowę domów mieszkalnych nauczycieli;
- 2) budowę i naprawę miejscowych dróg publicznych, zakładanie ulic i chodników, budowę mostów oraz kładek służących wszystkim lub części mieszkańców gromady;
- 3) organizowanie i udzielanie opieki biednym mieszkańcom gromady, jak: starcom, sierotom, kalekom, i inwalidom;
- 4) budowę i utrzymanie domów gromadzkich mieszczących siedzibę urzędową organów gromady, bibliotekę, czytelnię i inne urządzenia gromadzkie;
- 5) popieranie rolnictwa oraz hodowli bydła, trzody chlewnej, owiec i drobiu przez: zakładanie poletek doświadczalnych, zakup narzędzi rolniczych, zakładanie i utrzymywanie podręcznych apteczek weterynaryjnych, szczepienia ochronne zwierząt, organizowanie stacji kopulacyjnych bydła, trzody i owiec, zakładanie

i utrzymywanie grzebowisk zwierząt, zalesianie nieużytków, utrzymywanie straży polowej i leśnej, zagospodarowywanie gromadzkiej ziemi ornej, łąk, pastwisk i lasów, zakładanie i utrzymywanie sadów gromadzkich, organizowanie kursów oświaty rolniczej;"

W toku postępowania nie zgłosiły się żadne inne osoby lub podmioty, które rościłyby sobie prawa rzeczowe do przedmiotowej nieruchomości.

Nieruchomość położona w obrębie Koźminek, gmina Koźminek oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 227/2 o powierzchni 0,0600 ha spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie w trybie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia orzeczono jak w sentencji.

**Z up. STAROSTY
DYREKTOR
Wydziału Gospodarowania Mieniem
Michał Olejniczak**

POUCZENIE

Na podstawie art. 127 § 1 i 2 art. oraz art. 129 § 1 i 2 w związku z art. 17 pkt. 1 Kpa od decyzji niniejszej przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Wojewody Wielkopolskiego, al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań za pośrednictwem Starosty Kaliskiego, Pl. Św. Józefa 5, 62 – 800 Kalisz w terminie 14 dni od doręczenia decyzji.

Zgodnie z art. 8f ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzja niniejsza zostanie doręczona poprzez ogłoszenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości Koźminek, wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego Gminy Koźminek i na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Kaliszu, a także zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z art. 127a § 1 pkt 7 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się praw do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Burmistrz Gminy i Miasta Koźminek,
2. Sołtys sołectwa Koźminek,
3. aa.

INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZETWARZANIA DANYCH OSOBOWYCH

Administrator danych osobowych.

Administratorem Państwa danych osobowych jest Starosta Kaliski z siedzibą w Kaliszu przy Placu Świętego Józefa 5, 62-800 Kalisz, nr tel. (62) 50 14 300 e-mail: starosta@powiat.kalisz.pl. Inspektor ochrony danych.

Z wyznaczonym inspektorem ochrony danych można się kontaktować telefonicznie, nr tel. (62) 5014233 lub poprzez e-mail: iod@powiat.kalisz.pl

Cele i podstawy przetwarzania.

Będziemy przetwarzać Państwa dane osobowe w celu wydania decyzji w sprawie ustalenia, że nieruchomości oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działka numer 227/2 o powierzchni 0,0600 ha, stanowią mienie gromadzkie, na podstawie art. 6 ust 1 lit. c RODO w związku z ustawą z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Odbiorcy danych osobowych.

Odbiorcami, do których mogą być przekazane Pana dane osobowe będą strony postępowania administracyjnego, organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne na podstawie przepisów prawa. Dane mogą zostać również udostępnione podmiotom uprawnionym do obsługi doręczeń oraz podmiotom świadczącym usługi wsparcia technicznego systemów informatycznych wspierających realizację zadań w zakresie niezbędnym do zapewnienia właściwego funkcjonowania tych systemów, do których należy firma LTC Sp. z o.o. mająca siedzibę w Wieluniu przy ul. Narutowicza

Okres przechowywania danych.

Będziemy przechowywać Państwa dane osobowe przez okres niezbędny do załatwienia sprawy, a następnie – przez okres wynikający z przepisów kancelaryjno-archiwalnych tj. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych tj. 25 lat. Okres przechowywania Państwa danych osobowych może wynikać także z terminów dochodzenia i przedawnienia roszczeń.

Prawa osób, których dane dotyczą.

Na zasadach określonych przepisami RODO przysługuje Państwu:

- 1) prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii,
- 2) prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne,
- 3) prawo do usunięcia danych osobowych, w sytuacji, gdy przetwarzanie danych nie następuje w celu wywiązania się z obowiązku wynikającego z przepisu prawa lub w ramach sprawowania władzy publicznej,
- 4) prawo do ograniczenia lub wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych, przy czym przepisy odrębne mogą wyłączyć możliwość skorzystania z tego prawa,
- 5) prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem,
- 6) prawo do przenoszenia danych w przypadkach i na zasadach określonych w przepisach RODO
- 7) prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (na adres Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 - 193 Warszawa), jeżeli uznają Państwo, że przetwarzanie danych osobowych narusza przepisy RODO.

Informacja o wymogu podania danych.

Podanie przez Państwa danych osobowych jest obowiązkowe, gdy przesłanką przetwarzania danych osobowych jest przepis prawa lub zawarcie między stronami umowy, konsekwencją ich niepodania będzie brak możliwości zawarcia umowy i jej rozliczenia. Państwa dane nie będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany oraz nie będą wykorzystywane do profilowania.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016 r., str. 1, ze zm.).